

De zevende van De Kift ook in het Frans

Stel dat je een band hebt en je brengt met die band een zevende cd uit. Welke naam geef je die dan? 7 natuurlijk, hebben de leden van De Kift gedacht. De Nederlandse versie van 7 ligt sinds november 2006 in de winkel. Begin 2007 verscheen de cd ook in integrale Franse vertaling. Op de plaat keert de zevenkoppige band uit Koog aan de Zaan, na een uitstapje naar de opera op hun vorige plaat *Vier voor vier* (2003; met teksten van Daniël Charms), terug naar het muziektheater-achtige geluid van hun vorige cd's. Bij De Kift staat de tekst even centraal als de muziek. Sinds hun tweede cd *Krankenhaus* (1993), de eerste met Ferry Heyne als zanger, leende De Kift teksten uit de wereldliteratuur in zijn songs. Eén ding hebben alle teksten die De Kift gebruikt gemeen: ze zijn volks, sober en tragisch. De teksten op *Krankenhaus* spelen zich grotendeels af vlak na de Eerste en de Tweede Wereldoorlog en zijn ontleend aan o.a. Wolfgang Borchert en Jan Arends. Van *Krankenhaus* werd ook een Duitse versie uitgebracht.

Elke cd van De Kift roept een specifieke sfeer op, gekoppeld aan een specifieke periode en een specifieke setting. *Gaaphonger* (1997) ontstond vierhonderd jaar na de overwintering van Willem Barentsz op Nova Zembla in 1596 en memoreerde de barre omstandigheden in expressieve melodieën, en in expressionistische en romantische teksten, ontleend aan het oeuvre van T. Coraghessan Boyle, Werner Schwab en Arthur Rimbaud. Op *Vlaskoorts* (1999) kwam De Kift terug dichterbij huis: doorheen de verschillende liedjes op de cd wordt een verhaal geweven over een plattelandsgezin waarvan de zoon (Teerwater) ooit door zijn moeder (Ella) te vondeling is gelegd om hem te beschermen tegen de wreedheden van zijn vader (Vlasboer). Naast nogmaals Jan Arends, Wolfgang Borchert en Werner Schwab, hebben nu ook Flannery O'Connor en de Russen Venedikt Jeroefenejev en Nikolaj Gogol fragmenten uit hun literaire werk "aangeleverd" als tekst. Van het verhaal van de cd werd in samenwerking met cineast André van der Hout een film gemaakt: *De ijzeren hond*.

In september 2001 bestond De Kift twaalf-en-een-half jaar. Ter gelegenheid van dit heugelijke feit werd de jubileum-cd *Koper* gepresenteerd, geen verzamel-cd, maar een plaat die een bloemlezing is van de verschillende sounds en stijlen die De Kift in die periode ten gehore geheven heeft. Op de cd horen we het verhaal van een bont gezelschap op een jubileumbal, dat een heuse ceremoniemeester aanduidt om het feest in goede banen te leiden. Dat leidt tot een krakkemikkige en juist daarom intrigerende mix van kakofonisch koorgezang, stukken dialoog, melodieuze zanglijnen, trompetgeschal en gitaargebeuk.

Die zo typerende ruwe, onaffe, doe-het-zelfsound van De Kift heeft veel te maken met de voorgeschiedenis van de bandleden. Vóór De Kift maakten enkelen deel uit van de krakersbeweging en van bijhorende punkbands. Vandaar de nog vrij harde elektrische gitaren op hun debuut-cd *Yverzucht* (1989) en de agressieve ritmes op sommige latere cd's. De zo prominent aanwezige koperblazers zijn dan weer te verklaren doordat enkele bandleden in hun jeugd deel uitmaakten van de plaatselijke dorpsfanfare. Sommigen doen dat zelfs nog altijd: Jan Heijne, trompettist bij De Kift en vader van zanger Ferry, is al meer dan vijftig jaar lang lid van een fanfareorkest, dat enkele nummers meeblaast op de nieuwe cd 7.

Een concert van De Kift is altijd een belevenis. De Kift concerteert eigenlijk niet, maar voert toneeltjes op. Zo toerde de band tussen 2004 en 2006 met het programma *El Kift*, dat samengesteld was met liedjes uit *Vlaskoorts*, *Koper*, en met nieuwe songs die nu op 7 staan. *El Kift* was een hilarische show waarin de band het publiek aanmaande dat het constant in beweging moest blijven, dat het moest lachen omdat lachen gezond was, en waarin een kleurrijke omgeving en een feestelijke ambiance de hoofdingrediënten waren.

De Kift toert overigens niet alleen door Nederland en Vlaanderen. Ook in andere buitenlandse landen geeft de band regelmatig concerten. Zo konden Kroatië en Rusland al kennismaken met het Zaanse zevental. Begin 2005 werd zelfs speciaal voor het Franse publiek een compilatie-cd gemaakt, *De Kift* genaamd, met (Nederlandstalige) nummers van *Vlaskoorts* en *Koper*. Die cd werd voorgesteld in het Théâtre des Bouffes du Nord in Parijs. Daarna trok de band heel Frankrijk door. En recent, in het voorjaar van 2007, verscheen de cd 7 integraal in het Frans. Ook die cd werd met een uitgebreide tournee in Frankrijk voorgesteld. De teksten op 7 zijn voornamelijk ontleend aan Russische dichters: Daniil Charms en de jonggestorven Boris Rizjy (1974-2001). De slepende, droeve muziek met melancholieke koperblazers en kale baslijnen echoot de sfeer van “verre, droeve buitenwijken”, van ontheemding en verlangen die in de teksten wordt bezongen. Dat zijn geen typisch Nederlandse, maar universele thema's. Als Franstaligen gewend kunnen raken aan het Zaanse accent van Ferry Heyne als hij Frans zingt, lijkt De Kift dus ook in de francophonie nog een mooie toekomst voor zich te hebben.

Bart Van der Straeten

De Kift, Postbus 14, NL-1540 AA Koog aan de Zaan, tel. +31 (0)75 614.75.37, info@dekift.nl, www.dekift.nl en www.myspace.com/dekift.

Discografie

De Kift, 7, 2007.

De Kift, *De Kift*, 2005.

De Kift, *Vier voor vier*, 2004.

De Kift, *Koper*, 2001.
De Kift, *Vlaskoorts*, 1999.
De Kift, *Gaaphonger*, 1997.
De Kift, *Krankenhaus*, 1993.
De Kift, *Yverzucht*, 1989.

De Kift op dvd

Vier voor vier, 2005.
De ijzeren hond, 2005.